

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH

MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 1 września 2017 r. do dnia 7 września 2017 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1) Aktualności

Planowane zmiany w przepisach regulujących tworzenie i funkcjonowanie podatkowych grup kapitałowych

Projekt ustawy z dnia 6 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne przewiduje zmiany w przepisach regulujących tworzenie i funkcjonowanie podatkowych grup kapitałowych.

Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym podatkową grupę kapitałową mogą utworzyć co najmniej dwie spółki prawa handlowego mające osobowość prawną: spółki z o.o. i spółki akcyjne, mające siedzibę na terytorium Polski. Ponadto spółki te muszą spełnić łącznie następujące warunki:

- przeciętny kapitał zakładowy, przypadający na każdą z tych spółek, nie może być niższy niż 1 mln zł,
- jedna ze spółek, zwana spółką dominującą, posiada bezpośredni 95% udział w kapitale zakładowym lub w tej części kapitału zakładowego pozostałych spółek, zwanych spółkami zależnymi, która na podstawie przepisów o komercjalizacji i prywatyzacji nie została nieodpłatnie lub na zasadach preferencyjnych nabyta przez pracowników, rolników lub rybaków albo która nie stanowi rezerwy mienia Skarbu Państwa na cele reprivatyzacji,
- spółki zależne nie posiadają udziałów w kapitale zakładowym innych spółek tworzących grupę,
- w spółkach tych nie występują zaległości we wpłatach podatków stanowiących dochód budżetu państwa; warunek ten uważa się za spełniony, gdy spółka po przystąpieniu do podatkowej grupy kapitałowej dokona korekty deklaracji podatkowej i ureguluje tę zaległość wraz z należnymi odsetkami w terminie 14 dni od dnia złożenia korekty deklaracji albo w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji organu pierwszej instancji, określającej wysokość zobowiązania, ureguluje tę zaległość wraz z należnymi odsetkami.

Warunkiem formalnym utworzenia podatkowej grupy kapitałowej jest zawarcie umowy o utworzeniu

między spółką dominującą a spółkami zależnymi w formie aktu notarialnego na okres co najmniej 3 lat podatkowych. Ustawodawca wprowadził również wymóg, aby w każdym roku podatkowym udział dochodów podatkowej grupy kapitałowej w przychodach wynosił co najmniej 3%.

Projekt nowelizacji zakłada modyfikację powyższych warunków. Próg wysokości przeciętnego kapitału zakładowego spółek tworzących grupę zostanie obniżony do 0,5 mln zł. Dodatkowo limit bezpośredniego udziału spółki dominującej w spółkach zależnych ma wynosić 75%, zamiast obowiązujących 95%. Proponuje się również określenie wymaganego udziału dochodów podatkowej grupy kapitałowej w przychodach w roku podatkowym na poziomie 2%. Podatkowa grupa kapitałowa straci swój status podatkowy wskutek naruszenia umowy, na podstawie której powstała. Wówczas tworzące ją spółki zobowiązane będą do rozliczenia podatku od osób prawnych za okres od utworzenia podatkowej grupy kapitałowej do dnia naruszenia umowy.

Istotną nowością jest likwidacja możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych darowizn pomiędzy spółkami wchodzącymi w skład podatkowej grupy kapitałowej.

Projektodawca przewiduje wejście w życie powyższych zmian z dniem 1 stycznia 2018 r.

Projektowane zmiany w podatku dochodowym od osób prawnych - wyodrębnienie źródła przychodów w postaci zysków kapitałowych

W dniu 12 lipca 2017 r. na stronach RCL ukazał się projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, którego wnioskodawcą jest Minister Rozwoju i Finansów (z dnia 6 lipca br.). Jedną z planowanych zmian w CIT jest wyodrębnienie źródła przychodów w postaci zysków kapitałowych

Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, jednym z częstych mechanizmów optymalizacyjnych stosowanych przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych jest sztuczne kreowanie straty w operacjach gospodarczych dokonywanych z użyciem posiadanego

majątku i obniżanie o wysokość takiej straty dochodów z prowadzonej podstawowej działalności (działalności operacyjnej). W celu ograniczenia fiskalnych skutków związanych z tego rodzaju sztucznymi operacjami gospodarczymi, przy jednoczesnym utrzymaniu poziomu obciążeń podatkowych w podatku dochodowym na niezmienionym poziomie, w projekcie przyjmuje się rozwiązanie polegające na rozgraniczeniu tych źródeł przychodów i odrębnym określaniu przez podatnika uzyskanego z tych źródeł wyniku podatkowego – dochodu bądź straty. Z powyższych względów wprowadza się jako odrębne źródło przychodów (dochodów) przychody (dochody) uzyskiwane z „zysków kapitałowych”.

Jeżeli podatnik – w następstwie prowadzonej działalności i przeprowadzanych operacji gospodarczych – osiągać będzie w roku podatkowym zarówno dochody z „zysków kapitałowych”, jak i dochody z pozostałej działalności, to wówczas przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym (19% stawką podatku) będzie łączny dochód uzyskany z obu tych źródeł. Jeżeli jednak – w następstwie prowadzonej działalności i przeprowadzanych operacji gospodarczych – podatnik uzyska dochód tylko z jednego z tych źródeł, a w drugim z tych źródeł poniesie stratę, to wówczas opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegać będzie uzyskany z jednego źródła dochód, bez pomniejszania go o stratę poniesioną w drugim źródle przychodów. O wysokość takiej straty poniesionej w roku podatkowym w danym źródle dochodów (przychodów) podatnik będzie jednak mógł obniżyć swój dochód osiągnięty z tego źródła dochodów (przychodów) w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że wysokość takiego obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie będzie mogła przekroczyć 50% kwoty tej straty. Analogiczne odliczenie straty tylko w danym źródle dochodów, poprzez obniżenie dochodu uzyskanego z tego źródła w kolejnych 5-ciu latach podatkowych, będzie dotyczyć także sytuacji, w której – w roku podatkowym – podatnik poniesie stratę w obu źródłach przychodów, tj. stratę w źródle przychodów (dochodów) zdefiniowanym jako „zyski kapitałowe” i stratę „w źródle”, jakim będą przychody uzyskiwane z pozostałych źródeł przychodów.

Za przychody uzyskane z zysków kapitałowych uważać się będzie:

- dywidendy oraz nadwyżki bilansowe w spółdzielniach,
- inne przychody faktycznie uzyskane z udziału w zyskach osób prawnych oraz spółek, o których mowa w art. 1 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób

prawnych, w tym z działań restrukturyzacyjnych w postaci połączenia lub podziału;

- pozostałe przychody z posiadanego udziału lub akcji w osobie prawnej lub spółce, o której mowa w art. 1 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,
- przychody z tytułu wniesienia do osoby prawnej lub spółki, o której mowa w art. 1 ust. 3, wkładu niepieniężnego,
- przychody ze zbycia wierzytelności, jak również przychody z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7, z papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych oraz z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych, w tym z ich najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jak również przychody z ich zbycia.

Projektodawca przewiduje wejście w życie powyższych zmian z dniem 1 stycznia 2018 r.

2) Zdaniem eksperta

Czy uregulowanie należności skutkuje powstaniem przychodu podatkowego?

Uregulowanie wynagrodzenia (nie będącego zaliczką, zadatkiem, przedpłatą) przed dniem wykonania usługi i przed dniem wystawienia faktury, stanowi przychód należny (podatkowy).

Jednym ze zdarzeń powodujących powstanie przychodu jest m.in. uregulowanie należności. Przychodem są trwałe, bezzwrotne świadczenia o charakterze definitywnym. Uregulowanie wynagrodzenia (nie będącego zaliczką, zadatkiem, przedpłatą) przed dniem wykonania usługi i przed dniem wystawienia faktury, powinno stanowić przychód należny (podatkowy). Pogląd taki wyraził m.in. Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji indywidualnej z dnia 6 czerwca 2014 r. (ILPB3/423-126/14-2/EK): „Z powyższego wynika zatem, że pierwszeństwo w kształtowaniu daty powstania przychodu ma dzień dokonania czynności - wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego, wykonania usługi lub jej częściowego wykonania, przy czym dzień wystawienia faktury lub uregulowania należności jest ostatecznym terminem, który stanowi o dacie powstania przychodu. Ponadto dodać należy, że jeśli zaistniałe wyżej zdarzenia wystąpią po dniu wystawienia faktury, czy po dniu dokonania zapłaty należności, o momencie powstania przychodu decydują te dni, a nie fakt zaistnienia konkretnego zdarzenia.

Andrzej Łukiańczuk

Doradca podatkowy nr wpisu: 10266

Kierownik zespołu cen transferowych. Zajmuje się przede wszystkim problematyką cen transferowych oraz zagadnieniami związanymi z podatkami dochodowymi, w tym sposobami legalnej optymalizacji podatkowej w

ramach restrukturyzacji podmiotów gospodarczych, a także prawem bilansowym. Wieloletni pracownik Departamentu Rachunkowości i Podatków jednego z największych podmiotów gospodarczych w Polsce. Ekonomista, swoje kwalifikacje podnosił studiując na Podyplomowym Studium Podatkowym oraz Podyplomowym Studium Rachunkowości Finansowej i Zarządczej w Szkole Głównej Handlowej. Jest także absolwentem Studium Doradców i Ekspertów Podatkowych organizowanym przez ISP. Współautor Komentarza do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, Restrukturyzacji spółek kapitałowych, autor publikacji w Gazecie Prawnej, a także BISP.

Zatem - co do zasady - przychód powstaje w dniu wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego lub wykonania usługi albo częściowego wykonania usługi. Jeżeli jednak przed tym dniem zostanie wystawiona faktura albo zostanie uregulowana należność, to przychód powstanie odpowiednio wcześniej.

Odnosząc powyższe do przedstawionego opisu zdarzenia przyszłego należy stwierdzić, że w sytuacji gdy przed wykonaniem usługi albo częściowym wykonaniem usługi zostanie wystawiona faktura, to przychód powstanie - zgodnie z treścią art. 12 ust. 3a pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych - w dacie wystawienia tej faktury, mimo że wykonanie usługi nastąpi w terminie późniejszym.

Jednocześnie należy wskazać, że jeżeli uregulowanie należności nastąpi przed wystawieniem faktury, to właśnie w dniu uregulowania należności powstanie przychód w podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z art. 12 ust. 3a pkt 2 ww. ustawy." Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji indywidualnej z dnia 15 kwietnia 2014 r. (ILPB3/423-16/14-2/JG) uznał, że: „Jednocześnie należy zgodzić się z Wnioskodawcą, że wcześniejsze otrzymanie należności za wykonanie usługi nie oznacza, iż mamy do czynienia z zaliczką lub przedpłatą, która nie powoduje powstania przychodu. Zapłata z góry za wykonanie usługi w następnych okresach sprawozdawczych, mająca ostateczny i definitywny charakter, związana z uregulowaniem należności przed wykonaniem usługi, nie może być bowiem potraktowana jako niezdana za przychody podatkowe wpłata na poczet usług, które będą wykonane w następnych okresach sprawozdawczych na podstawie art. 12 ust. 4 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Tym samym, otrzymane przez Wnioskodawcę wynagrodzenie niemające charakteru zaliczki (przedpłaty) podlegającej w późniejszym terminie rozliczeniu lub zwrotowi stanowi dla Wnioskodawcy przychód, którego moment powstania winien zostać określony zgodnie z art. 12 ust. 3a pkt 1 ww. ustawy.”

Andrzej Łukiańczuk
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

Oddanie aktywów do korzystania na podstawie umowy leasingu - świadczenie usług czy odpłatna dostawa towarów?

W tytułowym sporze o to, czy oddanie aktywów do odpłatnego korzystania na podstawie umowy leasingu

stanowi świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej powoływanej jako: „ustawa”), czy też jest odpłatną dostawą towarów w znaczeniu art. 7 ust. 1 tejże ustawy, WSA w Poznaniu opowiedział się za drugim z przedstawionych wariantów. Uznał tym samym zasadność stanowiska zajętego przez MF. Jednocześnie

wskazał moment powstania obowiązku podatkowego w przedmiotowej sytuacji.

W wyroku z dnia 26 czerwca 2017r. (I SA/Po 23/17) WSA w Poznaniu rozstrzygnął spór na tle stanowiska zajętego w interpretacji indywidualnej Ministra Finansów, jaka wydana została na wniosek Spółki prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie udostępniania do odpłatnego używania składników majątku (aktywów), obejmujących zarówno składniki uważane za towary, w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy (np. budynki, budowle, maszyny), jak też prawa do wartości niematerialnych i prawnych (np. prawo do znaku słowno-graficznego). Spółka uważała, że jeżeli umowa nie zawiera klauzuli o definitywnym przeniesieniu własności przedmiotu leasingu na korzystającego, oznacza to, że po zakończeniu umowy może, ale nie musi, dojść do przeniesienia własności, a skoro brak jest pewności co do przejścia przedmiotu umowy leasingu na leasingobiorcę, to oddanie aktywów do odpłatnego korzystania na podstawie umowy leasingu nie będzie stanowiło dostawy towarów, w rozumieniu ustawy. Spółka uznawała ponadto, że obowiązek podatkowy po jej stronie z tytułu świadczenia usług na podstawie umowy leasingu powstanie każdorazowo z chwilą wystawienia faktury z tytułu świadczenia usługi leasingu, tj. w sposób określony w art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b) tiret trzecie ustawy, z uwzględnieniem jej art. 19a ust. 7, jednolicie w odniesieniu zarówno do części kapitałowej, jak i części odsetkowej opłaty leasingowej.

Organ podatkowy w wydanej interpretacji zgodził się ze stanowiskiem Spółki, że oddanie aktywów, obejmujących prawa do wartości niematerialnych i prawnych, na podstawie umowy leasingu będzie stanowiło świadczenie usług w rozumieniu ustawy, a także, że obowiązek podatkowy dla tej czynności powstanie z chwilą wystawienia faktury, gdy zaś Spółka nie wystawi faktury lub wystawi ją z opóźnieniem, obowiązek podatkowy powstaje nie później niż z chwilą upływu terminu płatności. Niemniej jednak - odmiennie niż Spółka - przyjął, że oddanie do odpłatnego korzystania na podstawie umowy leasingu towarów będzie stanowiło odpłatną dostawę towarów określoną w art. 7 ust. 1 ustawy, a obowiązek podatkowy w podatku od towarów i usług w związku z tą czynnością wystąpi z chwilą dokonania dostawy przedmiotu leasingu.

WSA w Poznaniu rozpatrując skargę Spółki na powyższą interpretację nie dopatrył się w tejże interpretacji naruszenia przepisów prawa materialnego ani procesowego. Sąd uznał, że choć umowa leasingu, którą zamierzała zawrzeć Spółka, nie będzie zawierała

postanowień, zgodnie z którymi po zakończeniu jej obowiązywania prawo własności aktywów będących przedmiotem umowy przejdzie wprost na korzystającego, a zatem umowa ta nie będzie przewidywała bezwarunkowego skutku w postaci przejścia własności przedmiotu umowy z chwilą zapłaty ostatniej raty, to jednak nie stanowi to przeszkody do przyjęcia, że wobec tej umowy znajdzie zastosowanie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy. Według WSA organ prawidłowo ocenił, że użyte w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy sformułowanie „następstwa normalnych zdarzeń” dopuszcza możliwość przeniesienia własności w odrębnej umowie, zawartej w wykonaniu postanowień umowy leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze, a skorzystanie z opcji kupna po zapłacie ostatniej raty jest normalnym zdarzeniem przewidzianym umową leasingu. Skoro zaś tak, to kwalifikacja umów leasingu finansowego, jako dostawy towaru, pozostaje w zgodności z powszechną praktyką gospodarczą i uzasadniona jest także względami funkcjonalnymi oraz samym charakterem tych umów.

Uwzględniając zatem, że umowa leasingu finansowego ma docelowo prowadzić do możliwości nabycia przedmiotu tej umowy przez korzystającego, WSA przyjął, że do umowy leasingu, którą zamierza zawrzeć Spółka znajdzie zastosowanie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy, albowiem z jej postanowień będzie w istocie wynikać, iż prawo własności zostanie przeniesione. Zdaniem WSA, „ujęcie w umowie leasingu „Opcji zakupu” jako alternatywy, czy możliwości nabycia prawa własności nie niweluje celu tej umowy ukierunkowanej na nabycie przedmiotu po jej zakończeniu”, a zatem w wydanej interpretacji organ nie naruszył ani art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy, ani też art. 14 ust. 2 lit. b) Dyrektywy 112.

Reasumując należy podkreślić, że zarówno organ, jak też WSA przyjęły, iż bez względu na to czy przeniesienie własności następuje automatycznie, z mocy samej umowy leasingu finansowego, czy też nie, zawsze wydanie towaru w ramach tej umowy należy uważać za odpłatną dostawę towarów opodatkowaną podatkiem od towarów i usług na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy.

2. Interpretacje podatkowe

Środki otrzymane na wymianę pieców węglowych podlegają zwolnieniu od podatku dochodowego od osób fizycznych

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 129 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wolne od tego podatku

są dotacje, w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, otrzymane z budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 36. W myśl art. 21 ust. 36 powołanej ustawy zwolnienie nie ma zastosowania do tej części dotacji otrzymanej na prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, która została przeznaczona, na podstawie odrębnych przepisów, na wynagrodzenie osoby fizycznej prowadzącej tę działalność. Jak stwierdził Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 11 sierpnia 2017 r. (0113-KD IPT2-3.4011.202.2017.1.SJ), „(...) przychód osób uprawnionych do otrzymania dotacji na wymianę pieców węglowych na ekologiczne źródła ciepła z Budżetu Miasta, jako jednostki samorządu terytorialnego, jest zwolniony z podatku dochodowego od osób fizycznych, zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 129 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W konsekwencji, Wnioskodawca udzielając dotacji na wskazane we wniosku przedsięwzięcie, nie jest zobowiązany do sporządzenia rocznych informacji o wysokości przychodu PIT-8C dla osób, które otrzymały te dotacje.”

Podsumowując, dotacja otrzymana na wymianę pieców węglowych może być zwolniona od podatku dochodowego od osób fizycznych.

Czy opłata pobierana przez samorządowe publiczne przedszkole za korzystanie z wychowania przedszkolnego ponad ustalony 5-godzinny bezpłatny limit podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług?

Świadczone usługi wychowania przedszkolnego ponad podstawę programową, za które będą pobierane opłaty stanowiące dochód Gminy wypełniają definicję działalności gospodarczej zawartej w art. 15 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług, oraz podlegającej opodatkowaniu tym podatkiem.

W kwestii opodatkowania odpłatnych usług przez przedszkole wypowiedział się Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji nr 0113-KD IPT1-1.4012.488.2017.1.MW

Organ wskazał, że skoro Wnioskodawca dokonał już centralizacji rozliczeń VAT ze swoimi jednostkami budżetowymi, z tytułu usług, o których mowa we wniosku, świadczonych przez jednostkę budżetową, podatnikiem VAT po centralizacji jest Gmina.

Jednostki samorządu terytorialnego są podatnikami podatku od towarów i usług jedynie w zakresie wszelkich

czynności, które mają charakter cywilnoprawny, tzn. są przez nie realizowane na podstawie umów cywilnoprawnych. Będą to zatem wszystkie realizowane przez te jednostki (urzędy) czynności w sferze ich aktywności cywilnoprawnej, np. czynności sprzedaży, zamiany (nieruchomości i ruchomości), wynajmu, dzierżawy itd., umów prawa cywilnego (nazwanych i nienazwanych) – tylko w tym zakresie ich czynności mają charakter działalności gospodarczej w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy.

Zdaniem Organu należy uznać, że świadczone usługi wychowania przedszkolnego ponad podstawę programową, za które będą pobierane opłaty stanowiące dochód Gminy, wypełniają definicję działalności gospodarczej w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy podlegającej opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Gmina, świadcząc odpłatnie te usługi, będzie działała w reżimie cywilnoprawnym (a nie publicznoprawnym), a zatem będzie wykonywała czynności wskazane w art. 5 ust. 1 ustawy. Przy tym – co również należy podkreślić – będzie istniał bezpośredni związek pomiędzy dokonywanymi płatnościami a usługami świadczonymi przez przedszkole podlegające Gminie. Beneficjentem świadczonych przez Wnioskodawcę usług za odpłatnością będą rodzice (opiekunowie) dzieci.

Usługi w zakresie wychowania przedszkolnego dzieci ponad podstawę programową, za które pobierane są opłaty stanowiące dochód Gminy, będą korzystały ze zwolnienia od podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 26 lit. a ustawy, jako czynności niezbędne do wykonania usługi w zakresie kształcenia i wychowania.

Zwolnienie z opodatkowania darowizny od rodziców

W przypadku gdy przedmiotem nabycia tytułem darowizny są środki pieniężne, warunek określony w art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od spadków i darowizn jest spełniony także wtedy, gdy nabywca udokumentuje ich otrzymanie dowodem przekazania na rachunek współmałżonka obdarowanej osoby, jeżeli z umowy darowizny wynika, że środki pieniężne są przekazywane tytułem darowizny „na rzecz obdarowanego”, ale na rachunek bankowy jego żony.

W zakresie sposobu dokumentowania dla celów skorzystania ze zwolnienia z opodatkowania otrzymanej darowizny od najbliższej rodziny wypowiedział się Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej nr 0111-KD IB4.4015.92.2017.1.BD.

Z treści wniosku wynikało, iż Wnioskodawca nabył tytułem darowizny od rodziców środki pieniężne. W umowie darowizny wskazano, że środki zostaną przebrane przez rodziców Wnioskodawcy na konto bankowe jego żony. Wpłaty dokonano tytułem „darowizna na rzecz syna...”. Według przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca nie ma z żoną rozdzielności majątkowej i wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe. Otrzymanie przez Wnioskodawcę tytułem darowizny od rodziców środków pieniężnych, co do zasady, podlega opodatkowaniu podatkiem od spadków i darowizn zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od spadków i darowizn. Jednakże darowizna ta korzysta ze zwolnienia od podatku od spadków i darowizn na podstawie art. 4a tejże ustawy skoro zostały spełnione łącznie warunki wymienione w art. 4a ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy. Warunkiem zastosowania zwolnienia jest dokonanie zgłoszenia na formularzu SD-Z2 w terminie 6 miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego oraz udokumentowanie przekazania pieniędzy w sposób

określony w art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od spadków i darowizn.

W ocenie Organu bez znaczenia dla zastosowania zwolnienia jest fakt, że środki pieniężne zostały przekazane nie na rachunek obdarowanego, lecz na rachunek bankowy żony obdarowanego. W przypadku gdy przedmiotem nabycia tytułem darowizny są środki pieniężne, warunek określony w art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od spadków i darowizn jest spełniony także wtedy, gdy nabywca udokumentuje ich otrzymanie dowodem przekazania na rachunek współmałżonka obdarowanego, jeżeli z umowy darowizny wynika, że środki pieniężne są przekazywane tytułem darowizny „na rzecz obdarowanego”, ale na rachunek bankowy jego żony.

Zdaniem Organu podatnik prawidłowo postąpił zgłaszając na druku SD-Z2 przedmiotową darowiznę właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego. Nabycie wskazanych we wniosku środków pieniężnych korzysta bowiem ze zwolnienia uregulowanego w treści art. 4a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatku od spadków i darowizn.

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Czy składka na ubezpieczenie grupowe pracowników stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne?

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla pracowników stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągany u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy.

Zgodnie z uchwałą pełnego składu Izby Finansowej NSA z dnia 24 października 2011 r., sygn. akt II FPS 7/10, zapewnienie pracownikowi przez pracodawcę nieodpłatnych świadczeń medycznych stanowi dla pracownika przychód ze stosunku pracy. Z uchwały tej wynika, że istota umowy między pracodawcą a daną placówką medyczną nie jest związana wyłącznie z faktem udzielenia konkretnych świadczeń medycznych, lecz obejmuje także gotowość do świadczenia odpowiednich usług. Taka gotowość jest opłacana przez pracodawcę niezależnie od tego, czy pracownik skorzysta z tych świadczeń, czy nie. Według NSA sama gotowość skorzystania z usług medycznych posiada dla pracownika istotny wymiar finansowy. Przedstawiona interpretacja powoduje, że

od przyznanych pracownikowi pakietów świadczeń medycznych pracodawca, oprócz zaliczki na podatek dochodowy, powinien też naliczyć składki ZUS.

Jednak w sytuacji, gdy pracownicy ponoszą częściową odpłatność za pakiety świadczeń medycznych lub innych świadczeń ubezpieczeniowych (w tym przypadku ubezpieczenia grupowego), wówczas pracodawca nie ma obowiązku naliczania od wartości tego przychodu (czyli różnicy pomiędzy ceną zakupu a kwotą zapłaconą przez pracownika) składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe podstawy wymiaru składek nie stanowią korzyści materialne wynikające z układów zbiorowych pracy, regulaminów wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu, a polegające na uprawnieniu do zakupu po cenach niższych niż detaliczne niektórych artykułów, przedmiotów lub usług oraz korzystaniu z bezpłatnych lub częściowo odpłatnych przejazdów środkami lokomocji. Z powołanego przepisu wynika, że w przypadku, gdy

pracodawca udostępnia pracownikom świadczenia po obniżonych cenach (czyli taniej niż jest dane świadczenie dostępne na rynku), a obowiązek przyznania tego świadczenia wynika z układów zbiorowych pracy, regulaminów wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu, to różnica pomiędzy rynkową wartością tego świadczenia a ceną, za jaką udostępnia je pracodawca, nie stanowi

podstawy wymiaru składek pracownika otrzymującego świadczenie. Na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych takie świadczenie należy rozpatrywać jako świadczenie częściowo odpłatne i ww. różnicę wartości należy w takim przypadku doliczać do przychodu pracownika. Przychód ten nie będzie stanowił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Jakie mogą być skutki nabycia udziałów poniżej ich wartości księgowej?

W przypadku, gdy cena nabycia udziałów jest niższa niż jej wartość ujęta w księgach rachunkowych zbywcy, nabywca może uzyskać przychód podatkowy w związku z otrzymanym świadczeniem częściowo odpłatnym.

W przypadku, gdy cena nabycia udziałów jest niższa niż jej wartość ujęta w księgach rachunkowych zbywcy, należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 11 ust. 1 w zw. ust. 2 i 2, 2a i 2b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przychodem podatkowym jest także wartość

świadczeń w naturze otrzymanych częściowo odpłatnie. Ich wartość ustala się na podstawie cen rynkowych stosowanych przy udostępnianiu praw tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca udostępnienia (przychodem podatnika jest różnica pomiędzy wartością tych świadczeń a odpłatnością ponoszoną przez podatnika).

Powyższe oznacza, że w celu ograniczenia potencjalnego ryzyka podatkowego w tym zakresie dla podatnika, należy posiadać wycenę tych udziałów na okres, w którym nastąpiło ich nabycie przez podatnika.

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Zwolnienie pojazdów specjalnych z podatku od środków transportu

Brak w dowodzie rejestracyjnym wpisu, że środek transportu stanowi pojazd specjalny, uniemożliwia zwolnienie tego pojazdu z podatku od środków transportowych

Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (zwana dalej „ustawą”) „zwalnia się od podatku od środków transportowych: środki transportowe stanowiące zapasy mobilizacyjne, pojazdy specjalne oraz pojazdy używane do celów specjalnych w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym;”. Przepis ten nie definiuje jednak, jak należy rozumieć pojęcie pojazdów specjalnych dla potrzeb ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Kwestią sporną pozostaje okoliczność, czy na przykład przystosowane do prowadzenia

nauki jazdy środki transportowe z oznaczeniem „L”, są „pojazdami specjalnymi” zwolnionymi z podatku od środków transportowych w rozumieniu art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy. Wykładnia przywołanych przepisów jednoznacznie wskazuje, że o zakwalifikowaniu danego środka transportowego do „pojazdów specjalnych” stanowić powinny przepisy o ruchu drogowym. W myśl art. 2 pkt 36 ustawy Prawo o ruchu drogowym, za pojazd specjalny uważa się pojazd samochodowy lub przyczepę przeznaczoną do wykonywania specjalnej funkcji, która powoduje konieczność dostosowania nadwozia lub posiadania specjalnego wyposażenia; w pojeździe tym mogą być przewożone rzeczy lub osoby związane z wykonywaniem tej funkcji. Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 9 kwietnia 2015 r. II FSK 1727/14, nie bez znaczenia dla zakwalifikowania danego pojazdu za pojazd specjalny

pozostaje przepis art. 9 ust. 4 ustawy, który wiąże kwestie powstania obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych - z faktem zarejestrowania danego pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (zgłoszenia do ewidencji pojazdów). Co za tym idzie istotne znaczenie dla zakwalifikowania środka transportowego, jako pojazdu specjalnego, mają także przepisy § 7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 września 2003 r. tabela nr 3 załącznika nr 4 do tego rozporządzenia, określająca „przeznaczenia pojazdów specjalnych”. „Zgodnie z brzmieniem tej tabeli nr 3 powoływanego rozporządzenia, pojazdami specjalnymi są takie jak: służące do oczyszczania dróg, zimowego utrzymania dróg, podnośnik do prac konserwacyjno-montażowych, pomoc drogowa, ambulatorium/laboratorium służby zdrowia, żuraw samochodowy, pożarniczy, pogotowie techniczne/warsztat, kino/wystawa/biblioteka, sklep/bar, radiofoniczny/ telewizyjny, do prac wiertniczych, agregat elektryczny/spawalniczy, kempingowy, pogrzebowy, laboratorium techniczne, koparka, koparko-spycharka, ładowarka, bankowóz, sanitarny, inny. Również w literaturze przedmiotu zauważa się, że nie są pojazdami specjalnymi pojazdy samochodowe przeznaczone do

przewozu określonego rodzaju ładunków, np. cementu, benzyny, śmieci, gdyż są one przeznaczone do przewozu ładunków, lecz szczególnego rodzaju i z tego powodu są odpowiednio przystosowane. Zatem pojazd specjalny to, co do zasady, pojazd lub przyczepa konstrukcyjnie nie przeznaczone do przewozu osób lub ładunków [zob. R. A. Stefański (red.), Komentarz do „Prawa o ruchu drogowym”, Warszawa 2005.]”.

Wynika z tego, że aby móc skorzystać ze zwolnienia zawartego w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy należy dopilnować, aby w dowodzie rejestracyjnym, który stanowi dokument urzędowy w rozumieniu art. 194 § 1 Ordynacji podatkowej, zawarto zapis, że środki transportowe stanowią pojazdy specjalne. W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że jeżeli podatnik kwestionuje zapisy dotyczące danych środka transportowego wynikające z dowodu rejestracyjnego, powinien dążyć do wszczęcia postępowania zmierzającego do uchylecia lub stwierdzenia nieważności tej decyzji administracyjnej w trybie przewidzianym w odpowiednich przepisach prawa (zob. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 28 września 2010 r., I SA/GI 202/10, oraz wyrok NSA z dnia 25 lipca 2012 r., II FSK 2520/10).

KONTAKT

W przypadku zainteresowania powyższymi informacjami i ich wpływem na państwa działalność, prosimy o kontakt:

Agata Strocka

Konsultant podatkowy

tel. (22) 517 30 69

agata.strocka@isp-modzelewski.pl

OFERTA AUDYT

Od dnia 1 stycznia 2017 r. podwykonawcy robót budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do ustawy o podatku od towarów i usług po raz pierwszy w historii masowo przestaną płacić VAT będąc zmuszeni wnioskować do urzędów skarbowych o zwrot podatku naliczonego. Powodować to będzie konieczność przeprowadzania natychmiastowych kontroli podatkowych przez właściwe organy, w tym przez nowe organy celno-skarbowe, które obejmą zarówno podatników składających deklaracje z kwotą zwrotu różnicy podatku, jak i ich dostawców (hurtownie materiałów budowlanych).

Podatnicy składający deklaracje ze zwrotem podatku naliczonego muszą więc podjąć niezbędne działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wadliwego ich sporządzenia oraz popełnionych błędów w ewidencjonowaniu i dokumentowaniu tego podatku. Zwłaszcza wobec wejścia w życie nowych przestępstw związanych z używaniem nierzetelnych faktur VAT.

Instytut Studiów Podatkowych od wielu lat świadczy usługi związane z audytem podatkowym, a zwłaszcza weryfikacji ewidencji i deklaracji VAT-7 i VAT-7K przed ich złożeniem przez podatników. W związku z powyższym oferujemy usługę weryfikacji okresowej:

- kolejnych deklaracji podatkowych (podatek należny i podatek naliczony),
 - prowadzonych ewidencji dla potrzeb sporządzenia tych deklaracji,
 - posiadanych dokumentów źródłowych za dany okres podatkowy
- celem uniknięcia ryzyka odpowiedzialności podatkowej, karnoskarbowej i karnej.

Ta weryfikacja będzie następowała **każdorazowo przed złożeniem poszczególnych deklaracji** przez podatnika. Usługa weryfikacji może być prowadzona w siedzibie podatnika, obsługującym je biurze rachunkowym lub na podstawie dokumentacji przekazanej w formie elektronicznej. Czas realizacji od 3 do 5 dni w zależności od ilości dokumentów. Cena usługi uzależniona jest od pracochłonności, a zwłaszcza ilości audytowanych dokumentów.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostają do Państwa dyspozycji: Pan Andrzej Sarna, Dyrektor Działu Marketingu, tel. (22) 517 30 86, andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl, Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. (22) 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.p oraz Pani Katarzyna Wawrzonkiewicz, specjalista w Biurze Obsługi Polis Podatkowych, tel. (22) 517 30 76, katarzyna.wawrzonkiewicz@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd		Działy
<p>prof. dr hab. Witold Modzelewski prezes zarządu radca prawny doradca podatkowy nr 00001 tel. (22) 517 39 99 e-mail: witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Doradztwa Podatkowego Mariusz Unisk tel. (22) 517 30 94 e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Edukacji Jarosław Skonecki dyrektor tel. (22) 517 30 60 wew. 114 e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Renata Janiec-Modzelewska wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 00777 tel. (22) 517 30 60 e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Postępowań Podatkowych Jacek Aninowski tel. (22) 517 30 60 wew. 135 e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Marketingu Andrzej Sarna specjalista d/s Marketingu tel. (22) 517 30 86 e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Jerzy Bielawny wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 01079 tel. (22) 870 41 68 e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Departament Podatków Bezpośrednich i Majątkowych Jacek Pyssa tel. (22) 517 30 78 e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Wydawnictw Robert Fajkowski kierownik tel. (22) 517 30 99 e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl</p>
	<p>Biuro Obsługi Sporów Podatkowych Anna Żarkowska dyrektor biura tel. (22) 810 36 73, 810 87 80 e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Audytu Podatkowego Agata Strocka konsultant podatkowy tel. (22) 517 30 69 e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl</p>

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba	Zarząd	
<p>ul. Kalańska 8 04-367 Warszawa tel. +48 22 517 30 70 fax. +48 22 517 30 71 e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Renata Janiec-Modzelewska Prezes Zarządu Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777</p>	<p>Beata Pytkowska Członek Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 12391</p>
	<p>Jerzy Lewandowski Wiceprezes Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 2219</p>	

Departamenty

Departament Audytu

Jerzy Lewandowski
Wiceprezes Zarządu
Biegły Rewident Nr ew. 2219
tel. + 48 22 517 30 70
e-mail: jerzy.lewandowski@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Zastępca Kierownika Departamentu Obsługi Finansowo-Księgowej
tel. + 48 22 517 30 70 wew. 233
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Główny Specjalista ds. Kadr i Płac/Księgowa
tel. + 48 22 517 30 70 wew. 238
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Prezes Zarządu
Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777
tel. + 48 22 517 30 70
e-mail: renata.janiec-modzelewski@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski	Oddział Śląski	Oddział Wielkopolski
<p>Ul. Gertrudy 7/12 31-076 Kraków tel. (12) 429 24 01 fax (12) 423 23 00 e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Jordana 7b 40-056 Katowice tel. (32) 259 71 50 fax (32) 253 99 89 e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Wiślana 53 60-401 Poznań tel. (61) 848 33 48 fax (61) 848 33 48 e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl</p>